

Nr 169.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 29 maj 1913.

» » » i Andra kammaren den 30 maj 1913.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående beskattning av vissa sockerlösningar m. m.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 50.)

Till Konungen.

Genom en den 25 april 1913 dagtecknad proposition, nr 297, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen antaga nedan intagna förslag till

dels förordning angående beskattning av vissa sockerlösningar,
dels ock ändrad lydelse av anm. 1 under rubriken 160, socker, även-
som av anm. under rubriken 161, sirap och melass, i gällande tulltaxa,
att gälla från den dag Kungl. Maj:t bestämde.

Förslag

till

förordning angående beskattning av vissa sockerlösningar.

Härigenom förordnas som följer:

För sockerlösningar, vilka i torrsubstansen hålla mindre än 70 procent direkt polariserat socker, färglösa eller med en askhalt ej överstigande

Bihang till Riksdagens protokoll 1913. 14 saml. 59 häft. (Nr 169—170.)

1.3 procent av torrsubstansens vikt, skall, vare sig de inom riket tillverkas eller dit införas, vid utlämnande till fritt bruk erläggas skatt, i enlighet med vad i fråga om socker i förordningen den 11 oktober 1907 angående beskattning av socker är stadgat.

Förslag

till

ändrad lydelse av anm. 1 under rubriken 160, socker, ävensom av anm. under rubriken 161, sirap och melass, i gällande tulltaxa.

160. — — — — —

Anm. 1. Sockerlösningar, vilka i torrsubstansen hålla mindre än 70 procent direkt polariserat socker, ej till honung hänförliga, färglösa eller med en askhalt, ej överstigande 1.3 procent av torrsubstansens vikt, hänförs till raffinerat socker. Övriga sockerlösningar, vilka i torrsubstansen hålla mindre än 70 procent polariserat socker, hänförs allt efter sin beskaffenhet till sirap eller honung.

161. — — — — —

Anm. Till ledning vid tullbehandlingen skall avlämnas en av tillverkaren på tro och heder avgiven försäkran, att sirapens askhalt överstiger 1.3 procent av torrsubstansens vikt samt att den genom direkt polarisation bestämda sockerhalten i torrsubstansen ej överstiger 70 procent.

Företes ej dylik försäkran, drabbe kostnaden för behövlig undersökning importören.

I skrivelse till Eders Kungl. Maj:t anhöll 1911 års Riksdag, att Eders Kungl. Maj:t ville låta verkställa utredning av frågan, vilka förändringar i tulltaxan och sockerbeskattningsförordningen tilläventyrs kunde vara påkallade för att på ett för importen såväl som för statskassan och den inhemska sockerindustrien tillfredsställande sätt ordna de avgifter, som ålåge sirap och sirapsblandningar vid införsel från utlandet, ävensom för Riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen kunde föranleda.

Efter erinran härom har chefen för finansdepartementet till ovanberörda statsrådsprotokoll redogjort för den utredning, som hittills blivit verkställd i anledning av nämnda skrivelse, och tillika meddelat, att, innan den i skrivelsen avsedda frågan kunde i hela dess vidd överskådas, ytterligare undersökning i vissa avseenden erfordrades. Särskilt gällde

detta spørsmålet om den halt av stärkelsesirap, som vanlig sirap borde få hålla för att tullbehandlas såsom sirap. Med den slutliga prövningen av frågan i hela dess omfattning borde därför anstå. Redan nu borde emellertid erforderliga förtydligande bestämmelser meddelas, för att sockerlösningar, som i själva verket vore att anse såsom socker, icke måtte varda tullbehandlade såsom sirap.

Förslag till föreskrifter i sådant syfte äro genom förevarande proposition framlagda.

I motiveringen för de föreslagna bestämmelserna, vilka avse, bland annat, att sockerlösningar för att kunna tullbehandlas såsom sirap icke få innehålla mera än 70 procent direkt polariserat socker, har departementschefen påpekat, hurusom denna fordran även innebure en viss garanti för att samma lösningar icke innehölle över 20 procent dextros + dextrin. Detta departementschefens yttrande har föranlett Riksdagen att uttala, att, då frågan om den lämpliga begränsningen i tullbehandlingshänseende av stärkelsesirapshalten i sirap icke genom förevarande proposition förelagts Riksdagen till prövning, departementschefens nyssberörda yttrande givetvis icke inneburit anledning för Riksdagen att ingå i övervägande av berörda spørsmål.

I avvaktan på det förslag till ytterligare bestämmelser i ämnet, som, enligt vad departementschefen meddelat, är att från Eders Kungl. Maj:t förvänta vid början av 1914 års riksdag, finner Riksdagen de i förevarande proposition ifrågasatta bestämmelserna innebära en provisorisk lösning av frågan, som icke föranleder någon erinran från Riksdagens sida. Emellertid vill Riksdagen begagna tillfället att uttala önskvärdheten av att Eders Kungl. Maj:t i samband med utarbetandet och framläggandet av förslag till definitivt ordnande av frågan om tullbehandling av sockerlösningar och sirap även fastställer de analysmetoder, enligt vilka undersökningar av ifrågarande artiklar skola göras.

Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition har alltså blivit av Riksdagen bifallen; vilket Riksdagen härmed får för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva.

Stockholm den 30 maj 1913.

Med undersåtlig vördnad.
